

תת"ע 7143/08/19 - שמואל כהן נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

תת"ע 7143-08-19 מדינת ישראל נ' שמואל כהן

בפני כבוד השופטת הגר אזולאי אדרי
המבקש: שמואל כהן
נגד
המשיבה: מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה לפי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "**החוק**") שעניינה ביטול פסק הדין שניתן בהליך דן בהיעדרו של המבקש.

א. העובדות הצריכות לעניין:

1. ביום 8.12.18 נערכה כנגד מר שמואל כהן (להלן: "**המבקש**") הודעת תשלום קנס שמספרה 30153005670 (להלן: "**הדו"ח**") בגין שימוש בטלפון נייד בניגוד לתקנה 28(ב)(1)(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961.
2. ביום 12.1.19, פנה המבקש למרכז פניות נהגים ארצי (להלן: "**מפנ"א**") בבקשה להישפט על העבירה שיוחסה לו. לפיכך, ביום 16.8.19, הוגש כנגד המבקש כתב האישום נשוא ההליך דן והוא זומן לדיון בעניינו ליום 23.10.19.
3. ביום 23.10.19 התקיים דיון אליו לא התייצב המבקש, ולאחר שהוצג אישור משלוח דבר דואר רשום, הורשע המבקש (בהיעדרו) בעבירה שיוחסה לו והושתו עליו העונשים הבאים: קנס בסך 2,000 ₪ ופסילת מותנית לתקופה של 3 חודשים למשך 3 שנים (להלן: "**פסק הדין**").
4. ביום 19.5.21 הוגשה הבקשה מושא החלטה זו לביטול פסק הדין.

ב. טענות הצדדים:

5. המבקש טוען כי הוא הקפיד לבדוק דואר רשום אך לא קיבל את הזימון לדיון ולכן לא התייצב אליו. לטענתו, מאישור המסירה לא ניתן לדעת מה הם פרטי הדואר שהניח את דבר הדואר בכתובתו ולא ניתן לדעת באיזה תאריך ובאיזו שעה ביקר הדואר במענו. עוד טוען המבקש כי הוא גילה רק לאחרונה אודות פסק הדין כשניגש למשרד הרישוי לצורך חידוש הרישיון.
6. כמו כן, לטענת המבקש, כפירתו אינה כפירה סתמית אלא כפירה מפורטת ובאמתחתו טענות הגנה נוספות.

שאין בכוונתו להעלותו בשלב זה.

7. המבקש מפנה גם לכך שהתגבשה בעניינו "ענישה נוספת" בדמות "ניקוד" שנזקף לחובתו והוביל לכך שעליו לעבור קורס נהיגה נכונה.
8. המשיבה מתנגדת לבקשה תוך שהיא מפנה לחזקת המסירה הקבועה בתקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974 (להלן: "**התקנות**") וטוענת כי הזימון לדיון נשלח ביום 3.2.19 לכתובת שצוינה על ידי המבקש בבקשתו להישפט, אך דבר הדואר חזר בציון "לא נדרש" ביום 4.4.19. בהקשר זה מפנה המשיבה לעפ"ת 11976-02-21 **קוקואשוילי נ' מדינת ישראל** (3.3.21) (להלן: "**עניין קוקואשוילי**"), שם נקבע כי יש מקום שבית המשפט יעזר בפלט מהמערכת המשטרית "דותן" לצורך השלמת פרטים חסרים. על כך מוסיפה המשיבה וטוענת כי המבקש לא צירף ולו בדל ראיה לכך שאי קבלת דבר הדואר לא היה תלוי בו.
9. כמו כן, המשיבה טוענת כי המבקש הגיש בקשה להישפט, לא עקב אחר גורלה וציפה כי הדו"ח יעלה כלא היה. זאת, כאשר דברי הנהג מהווים ראשית הודאה.
10. עוד טוענת המשיבה כי שיטת הניקוד אינה מהווה עילה לביטול הרשעה ואינה מגבשת טענה בדבר עיוות דין, ומוסיפה וטוענת כי העונש שהושט על המבקש מצוי במתחם הענישה.

ג. דיון והכרעה:

לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובה לבקשה, אני סבורה כי בנסיבות העניין דין הבקשה להידחות.

11. סעיף 130(ח) לחוק קובע כדלקמן:
- "נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדיון לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין; בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע".**
12. כלומר, תחילה יש לבחון אי מתי הומצא לנאשם פסק הדין ואם טרם חלפו שלושים ימים ממועד ההמצאה כאמור. ככל שחלף מניין הימים, על בית המשפט לבחון האם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע.
13. לאחר מכן, לגופה של הבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר הנאשם, על בית המשפט לבחון האם מתקיימת אחת משתי העילות החלופיות הקבועות בסעיף הנ"ל: האחת - האם קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם; השנייה - האם ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין (ראו גם רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מדינת ישראל** פ"ד נז(6) 793 (2003) (להלן: "**הלכת איטליא**").

14. בענייננו, המבקש נמנע מלציין את המועד המדויק בו נודע לו על פסק הדין. אולם, על אף שהמבקש טוען כי נודע לו על פסק הדין אך לאחרונה כשניגש למשרד הרישוי לצורך חידוש הרישיון, הרי שעיון בתיק בית המשפט מלמד על כך שפסק הדין הומצא למבקש עצמו עוד ביום 18.11.19 (ודוק, המבקש חתום על אישור המסירה). במצב דברים זה, ברי כי הבקשה דן הוגשה לאחר שחלפו יותר משלושים ימים מאז הומצא פסק הדין למבקש,

וללא הסכמת התובע.

15. די בכך כדי להוביל לדחיית הבקשה. אולם, בבחינת למעלה מן הצורך, אדון בה גם לגופה.

16. לטעמי, המבקש לא הצביע על סיבה מוצדקת לאי התייצבותו למועד הדיון. למעשה, כל טענתו לעניין זה מתמצה בכך שהוא לא קיבל את הזימון לדיון. אולם, למשיבה אכן עומדת חזקת המסירה הקבועה בתקנה 44א לתקנות ולא עלה בידי המבקש לסתור את החזקה כאמור. זאת, כאשר חזקה זו עומדת למשיבה אף אם חסרים באישור המסירה פרטים שאותם ניתן להשלים באמצעות פלט מערכת ה"דותן" שצורף לתגובת המשיבה (ראו עניין קוקואשווילי).

17. בנסיבות אלו, ובטרם תידחה הבקשה, עלינו לבחון האם ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין. לטעמי התשובה לכך היא שלילית.

18. בניגוד לטענת המבקש לפיה כפירתו אינה סתמית אלא כפירה מפורטת, הרי שבדומה לכפירה עצמה, גם טענה זו הועלתה בעלמא. עיון בבקשה ובתצהיר המבקש מלמד על כך שהלכה למעשה כפירתו לא פורטה כלל וכלל, והמבקש אף ציין כי באמתחתו "טענות הגנה נוספות" שאין בכוונתו להעלותן בשלב זה. יפים לעניין זה דברי בית המשפט בהלכת איטליא לפיהם: "הכלל הוא שעל המבקש להעלות בכתב, במסגרת בקשתו לביטול פסק-דין, את מכלול טענותיו, כולל אסמכתאות להן ותצהיר מטעמו התומך בבקשתו ככל שהדבר נדרש".

19. לא זו אף זו, הרי שעיון בדברי הנהג (המבקש) כפי שהם עולים מהדו"ח, מהווים ראשית הודאה, ובמצב דברים זה ברי כי העובדה שנזקפו לחובתו של המבקש נקודות, אינה מהווה עיוות דין.

20. לאור כל האמור לעיל, הבקשה לביטול פסק הדין נדחית. עיכוב ביצוע גזר הדין מבוטל בזאת.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"ד תמוז תשפ"א, 24 יוני 2021, בהעדר הצדדים.